

Arrest

**nr. 85 759 van 09 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op de motieven die door haar partner I.T. in diens asielaanvraag werden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar echtgenoot I.T. (zaak nr. 95.684) wordt bij arrest nr. 85 760 van 9 augustus 2012 als volgt gemotiveerd:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werden omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen en omdat de situatie in Tsjetsjenië actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de motieven van de bestreden beslissing allen grond vinden in de stukken daarin vervat. Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, maar beperkt zich tot het loutere tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het uiten van blote beweringen. Hij laat na concrete elementen aan te halen die een ander licht kunnen werpen op de gedane vaststellingen, die aldus onverkort gehandhaafd blijven.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Rusland.”

Bijgevolg toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Rusland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER